การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ (1) เพื่อสร้างแผนการท่องเที่ยวให้กับ 3 จังหวัด ชายแคนไทย-กัมพูชา : สระแก้ว สุรินทร์ และศรีสะเกษ (2) เพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยง 3 จังหวัดชายแดนไทย-กัมพูชา กับจังจังหวัดสียมเรียบของกัมพูชา โดยผ่านจุดผ่านแคนถาวรของทั้ง 3 จังหวัด รวมถึงศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในบริเวณจุดผ่านแดนทั้ง 3 แห่ง และ (3) เพื่อศึกษาถึง ความเป็นไปได้ที่จะพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวใหม่ให้เกิดขึ้นใน ชุมชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับจุดผ่านแคนในจังหวัดทั้ง 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลจะกระทำใน 5 ระดับ ใค้แก่ (1) ในระดับประเทศทำการศึกษาแผนและนโยบายทางค้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยจากแผน บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2548-2551 (2) ในระดับจังหวัดศึกษาประวัติศาสตร์ของทั้ง 3 จังหวัด ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของประเทศไทยจากแผนบริหารราชการแผ่นคิน นโยบายและแผนยุทศาสตร์ และนโยบายการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศกัมพูชา (3) ในระคับชุมชนท้องถิ่นศึกษาถึงทรัพยากร ทางการท่องเที่ยวที่ชุมชนเห็นว่ามีศักยภาพสูง วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคของแหล่ง ท่องเที่ยวในแต่ละชุมชน (4) ในระดับชายแคนศึกษาถึงสภาพทางกายภาพบริเวณจุดผ่านแคนทั้ง 3 แห่ง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เคินทางผ่านจุดผ่านแคนทั้ง 3 (5) ในจังหวัดเสียมเรียบของ กัมพูชาศึกษาถึงพฤติกรรมการเดินทางเข้าออกขอองนักท่องเที่ยวในจังหวัดเสียมเรียบและความสนใจที่ จะไปเยือนภูมิภากต่างๆ ในประเทศไทย ความรู้เกี่ยวกับช่องจอมและช่องสะงำ สรุปผลการศึกษาได้ว่า (1) รัฐบาลไทยมีนโยบายที่ชัดเจนในการที่จะส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยกับประเทศ ที่อยู่โดยรอบประเทศไทย ในส่วนของประเทศกัมพูชารัฐบาลไทยให้ความช่วยเหลือในการสร้างเส้นทาง ้เชื่อมโยงช่องสะงำจังหวัดศรีสะเกษกับเมืองอันลองเวง เป็นถนนลาคยางและซ่อมแซมถนน และสะพาน จากอันลองเวงถึงเสียมเรียบ (2) จังหวัดสระแก้วเป็นจังหวัดที่มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนในแต่ละปีมากกว่า จังหวัคสุรินทร์และศรีสะเกษ จุดผ่านแคนถาวรที่บ้านคลองลึก อำเภออรัญประเทศ มีนักท่องเที่ยวเดิน ทางเข้าออกแต่ละนับล้านคน จังหวัดสระแก้วเน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ไม่ปรากฏนโยบายการ ท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับเสียมเรียบอย่างชัคเจน นักท่องเที่ยวต่างชาติที่แวะท่องเที่ยวในจังหวัคสระแก้ว สนใจแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมมากกว่าจะสนใจในแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ (3) ในค้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการเคินทางข้ามจุดผ่านแคนที่อรัญประเทศ อรัญประเทศ อยู่ในระคับพอใจปานกลางและเมื่อเคินทางเข้ามาฝั่งไทยแล้วส่วนใหญ่จะเคินทางกลับ เข้ากรุงเทพฯ ทันที (4) จังหวัด สุรินทร์มีการจัดทำแผนแม่บทและคู่มือพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด

อย่างเป็นรูปธรรม มีนโยบายที่ชัดเจนในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดสุรินทร์กับจังหวัด เสียมเรียบของกัมพูชา จังหวัดสุรินทร์มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ หลากหลาย และในแง่ของปริมาณมีมากกว่าจังหวัดสระแก้วและจังหวัดศรีสะเกษ แต่ส่วนใหญ่มีศักยภาพ ปานกลาง แต่เอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวที่โคเค่นของสุรินทร์คือ หมู่บ้านช้าง และงานแสคงช้าง ประจำปีของจังหวัดสุรินทร์ จังหวัดยังมีชื่อเสียงในเรื่องของผ้าใหมและเครื่องเงิน แต่กระนั้นสุรินทร์กลับ มีผู้เยี่ยมเยือนน้อยกว่าสระแก้วและศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์มีจุดผ่านแคนถาวรที่ช่องจอมที่มี สภาพแวคล้อมที่คี และมีการพัฒนาที่คีกว่าช่องจอมและยังไม่มีความแออัคเหมือนที่บ้านคลองลึก แต่ปัญหาในการเชื่อมโยงเส้นทางกับเสียมเรียบคือ เส้นทางในฝั่งกัมพูชายังไม่ได้รับการพัฒนา และ ระยะทางที่ใกลจากเสียมเรียบมากกว่าช่องทางอื่น (5) จังหวัดศรีสะเกษยังไม่มีการทำแผนยุทธศาสตร์ ทางค้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม ยังไม่มีการระบุเป็นหลักฐานว่ามีนโยบายค่านการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชา แต่ในทางปฏิบัติทางจังหวัดมีการกระชับความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิคกับ จังหวัดเสียมเรียบของกัมพูชามีการเยี่ยมเยือนกันอย่างเป็นทางการระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัด ทั้ง 2 จังหวัดศรีสะเกษมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมน้อยแห่งกว่าจังหวัดสุรินทร์และมี ศักยภาพปานกลางแต่มีจุดผ่านแคนถาวรช่องสะงำซึ่งอยู่ใกล้กับเสียมเรียบมากกว่าจุดผ่านแคนถาวรอีก 2 แห่ง แต่เป็นจุดผ่านแคนที่มีการพัฒนาน้อยที่สุดและมีนักท่องเที่ยวใช้น้อยที่สุด (6) นักท่องเที่ยวต่างชาติ ในเสียมเรียบส่วนใหญ่เคินทางเข้าสู่เสียมเรียบทางอากาศ รองลงมาเคินทางทางบกโดยผ่านประเทศไทย ที่บ้านคลองลึก อำเภออรัญประเทศ ส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวมีความตั้งใจที่จะไปเยือนประเทศไทยค้วย แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยที่เป็นที่นิยมคือ สถานที่ตากอากาศชายทะเลทางภาคใต้และภาคตะวันออก รองลงมาคือ ภาคเหนือ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่รู้จัดจุดผ่านแคนช่องจอมจังหวัดสุรินทร์ ส่วนช่อง สะงำที่ศรีสะเกษยังเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวต่างชาติน้อยที่สุด (7) ทั้ง 3 จังหวัดควรพัฒนาในเรื่องของ ยานพาหนะเชื่อมโยงแหล่งชุมชนนักท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัด พร้อมทั้งพัฒนา สิ่งอำนวยความสะควกประเภทห้องน้ำ ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึกในแหล่งท่องเที่ยว และเพื่อการ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเสียมเรียบ ควรจัดให้มีรถโดยสารระหว่างประเทศวิ่งเชื่อมโยงระหว่างจุดผ่าน แคนทั้ง 3 แห่งกับจังหวัดเสียมเรียบ ψ.

This research project has 3 objectives (1) To develop tourism plans for three provinces bodering Thailand and Cambodia: Sakaeo, Surin and Sisaket (2) To develop viable tourism routes linking Sakaeo and Siem Reap, and Sisaket and Siem Reap (3) To broaden out the tourism livelihood opportunities available in Sakaew Surin and Sisaket. Research data are collected from 5 levels, which are (1) The National Tourism Plans and Policies which are specified in the National Administration Plans of B.E. 2548-2551 (2) Records of history of Sakaeo, Surin and Sisaket, their tourism resources, their tourism plans and strategies and the policies regarding overland tourism linking Thailand and Cambodia (3) At the community level, tourism sites recommended by stakeholders in each community are examined. SWOT analysis for each site is carried out. (4) At the border level the physical environment around the border is examined. Tourist satisfaction regarding the border crossing is measured (5) In Siem Reap the following aspects of tourist behaviour is studied: Their arrival and departure patterns, their interest in visiting tourism sites in Thailand, their awareness of the border crossings at Chong Chom and Chong Sangam. The findings can be summarized as follow (1) The Thai government has a policy to encourage overland tourism across the borders adjacent to neighbouring countries. As far as overland tourism with Cambodia is concerned, a tarmac road from Chong Sangam in Sasaket to Anlong Veng in Oddar Meanchey province is being built. The dirt road from Anlong Veng, as well as the bridges, are being graded and repaired. (2) Sakaeo province welcomed the largest number of visitors, much larger than those of Surin and Sisaket. The number of visitors in Sakaeo mounted to over 1 million in 2005 A.D. Sakaeo administration is aware of their abundance in natural resources therefore, eco-tourism is focused in their Tourism strategy. However, tourism across the border linking Sakaeo and Cambodia is not mentioned anywhere in their strategic tourism plans. The tourists who choose to spend some time touring around Sakaeo are interested in visiting Khmer ruins and places of historical interest rather than visiting national parks or the green areas. (3) As far as the border crossing is concerned the tourists' satisfaction is at the moderate level. Once they have gone through the immigration procedure, the majority of the tourists travel

directly to Bangkok.(4) Surin is the only province that has substantial plans and policies in developing tourism in their provinces. A definite strategy in linking tourism routes between Surin and Siem Reap is clearly stated. Surin is rich in both cultural and natural heritage sites. They possess a larger number of such sites than Sakaeo and Sisaket. However, many sites have moderate potentials. A unique cultural event of Surin is the elephant festival, which is held annually for two days each year in November. Another unique cultural site newly established is the elephant village at Ban Ta Klang. Surin is also famous for its silk and silver jewelry. Surprising by Surin welcome less visitors than Sisaket and Sakaeo. The border check-point at Chong Chom has a pleasant atmosphere and is less crowded. However, the road on the Cambodia side does not lend itself to overland travel to Siem Keap and the Cambodain government does not show any signs to improve the route from Chong Chom to Siem Reap. Also the distance from this checkpoint to Siem Reap is the longest of the three routes. (5) Sisaket province does not have a substantial policy in their tourism development. Developing a tourism route between Sisaket and Siem Reap is not specified anywhere in the strategic tourism plan. However, in practice the Sisaket administration has a close relationship with that of Siem Reap. They agree to pay a visit to each other twice a year. Sisaket does not have as many cultural and natural tourism sites as Surin. The distance from Chong Sangam Check point to Siem Reap is the shortest one. However, a large scale development is needed at this checkpoint because it lacks all sorts of facility. Consequently, it is the least used of the three checkpoints. (6) Regarding tourism in Siem Reap, the majority of tourists fly into Siem Reap. The second most popular mode of travel is overland travel from Aranyaprathet-Poipet to Siem Reap. The majority of tourists in Siem Reap intend to visit Thailand after leaving Cambodia. The most popular destination in Thailand are seaside resorts in the south and the east of Thailand. The second most popular choice is the northern region. More than half of the tourists in Siem Reap are not aware of the Chong Chom checkpoint in Surin. About twothirds are not aware of Chong Sangam is Sisaket. (7) Sakaeo, Surin and Sisaket need to establish the mass transport system linking the tourist gathering spots with their major tourism sites. They also need to provide more basic facilities such as toilets, restaurants and souvenir shops at the tourism sites. Also they should consider introducing the Thai-Cambodia bus system linking Sakaeo and Siem Reap, Surin and Siem Reap and Sisaket and Siem Reap.

,v,